

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/841**

ze dne 30. května 2018

o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nářízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/268 ze dne 28. října 2020	L 60	21	22.2.2021
► <u>M2</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/839 ze dne 19. dubna 2023	L 107	1	21.4.2023

▼B**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
2018/841**

ze dne 30. května 2018

o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU

(Text s významem pro EHP)

▼M2*Článek 1***Předmět**

Tímto nařízením se stanovují pravidla týkající se:

- a) závazků členských států týkající se odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (společně dále jen „LULUCF“), které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2025;
- b) započítávání emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v odvětví LULUCF a kontroly dodržování závazků uvedených v písmeni a) na období 2021–2025 ze strany členských států;
- c) cíle Unie na rok 2030 týkajícího se čistého pohlcení skleníkových plynů v odvětví LULUCF;
- d) cílů členských států pro čisté pohlcení skleníkových plynů v odvětví LULUCF na období 2026–2030.

*Článek 2***Oblast působnosti**

1. Toto nařízení se vztahuje na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999⁽¹⁾, k nimž dojde v období 2021–2025 na území členských států v kterékoli z níže uvedených kategorií započítávání využití půdy:

- a) vykazované jako orná půda travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půda, které byla přeměněny na lesní půdu („zalesněná půda“);

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

▼ M2

- b) vykazované jako lesní půda, která byla přeměněna na ornou půdu, travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půdu („odlesněná půda“);
- c) vykazované jako některý z níže uvedených druhů („obhospodařovaná orná půda“):
 - i) orná půda zůstávající ornou půdou,
 - ii) travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na ornou půdu,
 - iii) orná půda přeměněná na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;
- d) vykazované jako některý z níže uvedených druhů („obhospodařované travní porosty“):
 - i) travní porosty zůstávající travními porosty,
 - ii) orná půda, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na travní porosty,
 - iii) travní porosty přeměněné na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;
- e) vykazované jako lesní půda zůstávající lesní půdou („obhospodařovaná lesní půda“);
- f) pokud členský stát oznámil Komisi svůj záměr zahrnout do rozsahu svých závazků podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení do 31. prosince 2020 obhospodařované mokřady, využití půdy vykazované jako jeden z níže uvedených druhů („obhospodařované mokřady“):
 - mokřady zůstávající mokřady,
 - sídla nebo ostatní půda přeměněná na mokřady,
 - mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

2. Toto nařízení se vztahuje také na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I tohoto nařízení, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999, k nimž dojde na území členských států v období 2026–2030 v kterékoli z níže uvedených kategorií vykazování využití půdy nebo v kterékoli z níže uvedených odvětví:

- a) lesní půda;
- b) orná půda;
- c) travní porosty;
- d) mokřady;
- e) sídla;

▼ M2

- f) ostatní půda;
- g) výrobky z vytěženého dřeva;
- h) ostatní;
- i) atmosférická depozice;
- j) vyplavování a odtékání dusíku.

▼ B*Článek 3***Definice**

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - 1) „propadem“ proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se z atmosféry pohlcuje skleníkový plyn, aerosol či prekursor skleníkového plynu;
 - 2) „zdrojem“ proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se do atmosféry uvolňuje skleníkový plyn, aerosol či prekursor skleníkového plynu;
 - 3) „zásobníkem uhlíku“ celek nebo část biogeochemického útvaru nebo systému na území členského státu, v němž se ukládá uhlík, jakýkoli prekursor skleníkového plynu obsahující uhlík nebo jakýkoli skleníkový plyn obsahující uhlík;
 - 4) „zásobou uhlíku“ objem uhlíku ukládaného v zásobníku uhlíku;
 - 5) „výrobkem z vytěženého dřeva“ výrobek pocházející z těžby dřeva, který opustil místo, kde k těžbě dřeva dochází;
 - 6) „lesem“ území definované minimálními hodnotami pro velikost plochy, korunový zápoj stromů nebo odpovídající stupeň zakmenění porostu a pro potenciální výšku stromu v dospělosti na místě růstu, jak jsou pro každý členský stát stanoveny v příloze II. Les zahrnuje oblasti se stromy včetně skupin rostoucích semenáčů nebo výsadby, které dosud nedosáhly minimálních hodnot pro korunový zápoj stromů, odpovídajícího stupně zakmenění porostu nebo uvedené minimální výšky, jak je stanoveno v příloze II, včetně jakékoli plochy, která obvykle tvoří součást zalesněné oblasti, ale na které dočasně v důsledku zásahu člověka, například těžby, nebo z přírodních příčin žádné stromy nejsou, ale u níž se očekává návrat k lesnímu porostu;
 - 7) „referenční úrovní pro lesy“ odhad, vyjádřený v tunách ekvivalentu CO₂ ročně, průměrných ročních čistých emisí nebo pohlcení z obhospodařované lesní půdy na území daného členského státu v obdobích 2021–2025 a 2026–2030 na základě kritérií stanovených v tomto nařízení;
 - 8) „poločasem rozkladu“ počet let, jehož je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty;

▼ M2

9) „přírodními škodlivými činiteli“ události nebo faktory jiného než antropogenního původu, jež způsobují značný objem emisí v odvětví LULUCF a nad jejichž výskytem nemá daný členský stát kontrolu, pokud tento členský stát není objektivně schopen významně omezit vliv těchto událostí nebo faktorů na emise, a to ani poté, co k jejich výskytu došlo;

▼ B

10) „okamžitou oxidací“ metoda započítávání, která předpokládá, že k uvolnění celkového množství uhlíku uloženého ve výrobcích z vytěženého dřeva do atmosféry dochází v době těžby;

▼ M2

11) „změnou klimatu“ taková změna klimatu, která je přímo nebo nepřímo vázána na lidskou činnost měnící složení globální atmosféry a která je pozorována za srovnatelný časový úsek vedle přirozené variability klimatu.

▼ B

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny nebo zrušení definic uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo doplnění nových definic za účelem přizpůsobení uvedeného odstavce vědeckému vývoji nebo technickému pokroku a za účelem zajištění souladu mezi těmito definicemi a případnými změnami příslušných definic uvedených v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

▼ M2*Článek 4***Závazky a cíle**

1. Pro období 2021–2025 každý členský stát s přihlédnutím k flexibilitám stanoveným v člancích 12, 13 a 13a zajistí, aby emise skleníkových plynů nepřekračovaly jejich pohlcení, přičemž příslušný výpočet je součtem celkových emisí a celkových pohlcení na jeho území ve všech kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1.

2. Cíl Unie pro čisté pohlcení skleníkových plynů do roku 2030 činí 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ jako součet hodnoty čistých emisí skleníkových plynů a pohlcení podle jednotlivých členských států v roce 2030, jak je stanoveno ve sloupci D přílohy IIa, a vychází z průměru údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 vykázaných v roce 2020.

3. Každý členský stát zajistí, aby s ohledem na možnosti flexibility stanovené v člancích 12 a 13b nepřekročil součet jeho emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení na jeho území ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j), který byl vykázan v rámci inventury skleníkových plynů za rok 2030 předložené v roce 2032, ve srovnání s průměrem údajů získaných v rámci inventury za rok 2016, 2017 a 2018 předložené v roce 2032 cílovou hodnotu stanovenou pro daný členský stát ve sloupci C přílohy IIa.

▼ M2

4. Každý členský stát zajistí, aby součet rozdílů za každý rok v období 2026–2029 nepřesahoval rozpočet na roky 2026 až 2029 mezi:

- a) jeho emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním na jeho území ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a
- b) průměrnou hodnotou údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 předložené v roce 2032.

Rozpočet na období let 2026–2029 je vymezen jako součet rozdílů za každý rok v období od roku 2026 do roku 2029 pro daný členský stát mezi:

- a) roční mezní hodnotou emisí skleníkových plynů a roční mezní hodnotou jejich pohlcování pro tyto roky stanovenou na základě lineární trajektorie do roku 2030 a
- b) průměrnou hodnotou údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 předložené v roce 2025.

Lineární trajektorie členského státu začíná v roce 2022 průměrnou hodnotou pro údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023, přičemž její konečná hodnota pro rok 2030 se získá připočtením hodnoty stanovené pro daný členský stát ve sloupci C přílohy IIa k průměrné hodnotě pro údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018.

Rozpočet na období let 2026–2029 se stanoví na základě údajů získaných v rámci inventury skleníkových plynů předložené v roce 2025 a soulad s tímto rozpočtem se posoudí podle údajů inventury skleníkových plynů předložené v roce 2032.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví roční mezní hodnoty založené na lineární trajektorii pro čisté pohlcení skleníkových plynů pro každý členský stát, a to pro každý rok v období 2026–2029, vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂. Tyto vnitrostátní trajektorie vycházejí z průměrných údajů z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 vykázaných jednotlivými členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 16a tohoto nařízení. Pro účely těchto prováděcích aktů provede Komise komplexní přezkum posledních údajů získaných na základě národních inventur, jež členské státy předložily podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999.

6. Při přijímání opatření ke splnění svých závazků, cílů a rozpočtů uvedených v tomto článku zváží členské státy, zda není nutné zajistit sociálně i jinak spravedlivou transformaci pro všechny. Komise může v tomto ohledu vydat pokyny na podporu členských států.

▼ B*Článek 5***Obecná pravidla započítávání****▼ M2**

1. Každý členský stát vypracuje a vede záznamy, které přesně zachycují emise a jejich pohlcení vyplývající z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2. Členské státy zajistí přesnost, úplnost, jednotnost, veřejnou dostupnost, srovnatelnost a transparentnost svých záznamů a ostatních údajů stanovených v tomto nařízení. Členské státy označí emise kladným znaménkem (+) a jejich pohlcení záporným znaménkem (-).

▼ B

2. Členské státy zabrání zdvojenému započítání emisí nebo pohlcení, zejména tak, že zajistí, aby emise a pohlcení nebyly započítávány u více než jedné kategorie započítávání využití půdy.

3. Dojde-li ke změně ve využívání půdy, převedou členské státy po 20 letech ode dne této změny, lesní půdu, ornou půdu, pastviny, mokřady, sídla a ostatní půdu z kategorie takovéto půdy přeměněné na jiný typ půdy do kategorie takovéto půdy zůstávající stejným typem půdy.

4. Členské státy ve svých záznamech zahrnou pro každou kategorii započítávání využití půdy veškeré změny zásob uhlíku v zásobnících uhlíku uvedených v oddílu B přílohy I. Členské státy se mohou rozhodnout, že do svých záznamů nezahrnou změny zásob uhlíku v zásobnících uhlíku, není-li zásobník uhlíku zdrojem. Tato možnost nezahrnout změny zásob uhlíku se nevztahuje na zásobníky uhlíku z nadzemní biomasy, mrtvé dřevní hmoty a výrobky z vytěženého dřeva v rámci kategorie započítávání využití půdy „obhospodařovaná lesní půda“.

5. Členské státy vedou úplnou a přesnou evidenci všech údajů použitých při přípravě svých záznamů.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny přílohy I za účelem zohlednění změn v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

*Článek 6***Započítávání zalesněné půdy a odlesněné půdy****▼ M2**

1. Členské státy započítávají emise a pohlcení v důsledku zalesněné a odlesněné půdy vypočítané jako celkové emise a celková pohlcení pro každý rok v období 2021-2025.

▼ M2

2. Došlo-li ke změně ve využívání půdy, a sice z orné půdy, travních porostů, mokřadů, sídel nebo ostatní půdy na lesní půdu, může členský stát, odchylně od čl. 5 odst. 3 a nejpozději do roku 2025, po 30 letech ode dne této změny převést půdu z kategorie „půda přeměněná na lesní půdu“ do kategorie „lesní půda zůstávající lesní půdou“, pokud je takový krok náležitě odůvodněn na základě pokynů IPCC.

▼ B

3. Při výpočtech emisí a pohlcení v důsledku zalesnění a odlesnění půdy určí každý členský stát plochu lesa podle parametrů uvedených v příloze II.

*Článek 7***Započítávání obhospodařované orné půdy, obhospodařovaných pastvin a obhospodařovaných mokřadů****▼ M2**

1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy v daném členském státě v referenčním období 2005-2009.

2. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných travních porostů vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021-2025, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných travních porostů v daném členském státě v referenčním období 2005-2009.

3. Každý členský stát, který během období 2021–2025 zahrne do rozsahu svých závazků obhospodařované mokřady, započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů vypočítané jako emise a pohlcení v příslušném období, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů v daném členském státě v referenčním období 2005-2009.

▼ B

4. Během období 2021–2025 členské státy, které se rozhodly nezáhrnout podle čl. 2 odst. 2 obhospodařované mokřady do svého závazku, přesto vykážou Komisi emise a pohlcování z využití půdy vykazované jako:

- a) mokřady zůstávající mokřady,
- b) sídla nebo ostatní půda přeměněné na mokřady, nebo
- c) mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

▼ B*Článek 8***Započítávání pro obhospodařovanou lesní půdu****▼ M2**

1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované lesní půdy vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinásobek referenční úrovně pro lesy daného členského státu.

▼ B

2. Je-li výsledek výpočtu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k referenční úrovni pro lesy určitého členského státu záporný, zahrne dotčený členský stát do svých záznamů o obhospodařované lesní půdě celková čistá pohlcení odpovídající maximálně 3,5 % emisí daného členského státu ve svém referenčním roce nebo referenčním období podle přílohy III vynásobeným pěti. Toto omezení se nevztahuje na čistá pohlcení ze zásobníků uhlíku mrtvé dřevní hmoty a výrobků z vytěženého dřeva, s výjimkou kategorie „papír“ uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), v rámci kategorie započítávání využití půdy „obhospodařovaná lesní půda“.

▼ M2

3. Členské státy předloží Komisi své vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví na období 2021–2025, včetně navrhované referenční úrovně pro lesy, do 31. prosince 2018. Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví musí obsahovat všechny prvky uvedené v oddílu B přílohy IV a zveřejní se, a to i prostřednictvím internetu.

▼ B

4. Členské státy stanoví svou referenční úroveň pro lesy na základě kritérií stanovených v oddílu A přílohy IV. V případě Chorvatska může referenční úroveň pro lesy kromě kritérií uvedených v oddílu A přílohy IV zohledňovat rovněž okupaci jeho území a dobu války a poválečnou situaci, které měly v referenčním období dopad na obhospodařování lesů.

5. Referenční úroveň pro lesy je založena na zachování postupů udržitelného obhospodařování lesů, jak je v období 2000–2009 zdokumentováno s ohledem na dynamické charakteristické znaky lesů související s věkem lesů v členských státech s využitím nejlepších dostupných údajů.

Referenční úrovně pro lesy stanovené podle prvního pododstavce zohlední budoucí dopad dynamických charakteristik lesů souvisejících s věkem, aby nedocházelo k nepřiměřenému omezování obhospodařování lesů jakožto základního prvku postupu udržitelného obhospodařování lesů s cílem zachovat nebo posílit dlouhodobé propady uhlíku.

Členské státy doloží konzistentnost metod a údajů použitých k určení navrhované referenční úrovně pro lesy ve vnitrostátním plánu započítávání pro lesnictví a metod a údajů použitých při vykazování obhospodařované lesní půdy.

▼ B

6. Komise za konzultace s odborníky jmenovanými členskými státy provede technické posouzení vnitrostátních plánů započítávání pro lesnictví předložených členskými státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku s cílem posoudit, nakolik byly navrhované referenční úrovně pro lesy stanoveny v souladu se zásadami a požadavky uvedenými v odstavcích 4 a 5 tohoto článku a v čl. 5 odst. 1. Komise rovněž vede konzultace se zúčastněnými stranami a občanskou společností. Komise zveřejní souhrnnou zprávu o provedené práci, včetně názorů vyjádřených odborníky jmenovanými členskými státy, a závěry vyplývající z této zprávy.

Je-li to nutné, Komise vydá technická doporučení určená členským státům, která budou odrážet závěry technického posouzení, aby se usnadnila technická revize navrhovaných referenčních úrovní pro lesy. Komise tato technická doporučení zveřejní.

▼ M2

7. Členské státy oznámí Komisi svou revidovanou navrhovanou referenční úroveň pro lesy vycházející v nezbytných případech z technického posouzení provedeného podle odst. 6 prvního pododstavce a případně z technických doporučení vydaných podle odst. 6 druhého pododstavce, a to do 31. prosince 2019 pro období 2021–2025. Komise navrhované referenční úrovně pro lesy, které jí oznámily členské státy, zveřejní.

8. Na základě navrhovaných referenčních úrovní pro lesy, které předložily členské státy, technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku a případně revidované navrhované referenční úrovně pro lesy předložené podle odstavce 7 tohoto článku přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterými se mění příloha IV za účelem stanovení referenčních úrovní pro lesy, které budou členské státy uplatňovat v období 2021–2025.

9. Pokud členský stát nepředloží Komisi svou referenční úroveň pro lesy ve lhůtách uvedených v odstavci 3 tohoto článku a případně v odstavci 7 tohoto článku, Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci pozměňující přílohu IV s cílem stanovit referenční úroveň pro lesy, kterou má tento členský stát uplatňovat v období 2021–2025, a to na základě případného technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku.

10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavcích 8 a 9 budou přijaty do 31. října 2020 pro období 2021–2025.

▼ B

11. K zajištění konzistentnosti uvedené v odst. 5 třetím pododstavci tohoto článku předloží členské státy Komisi v případě nutnosti technické opravy, které nevyžadují změny aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavců 8 nebo 9 tohoto článku, a to nejpozději ve lhůtách uvedených v čl. 14 odst. 1.

▼B*Článek 9***Započítávání výrobků z vytěženého dřeva**

1. Na základě výpočtů v souladu s funkcí rozkladu prvního řádu a s využitím metodik a výchozích hodnot poločasu rozkladu podle přílohy V členské státy ve svých záznamech podle čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 týkajících se výrobků z vytěženého dřeva zohlední emise a pohlcení plynoucí ze změn v zásobníku uhlíku z výrobků z vytěženého dřeva spadajících do následujících kategorií:

- a) papír;
- b) dřevěné desky;
- c) řezivo.

2. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 1 tohoto článku a přílohy V doplněním nových kategorií výrobků z vytěženého dřeva, které pohlcují uhlík, a to na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, a při zajištění ekologické vyváženosti.

3. Členské státy mohou určit výrobky z materiálů na bázi dřeva, včetně kůry, které spadají do stávajících a nových kategorií uvedených v odstavcích 1 a 2 na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, za předpokladu, že dostupné údaje jsou transparentní a ověřitelné.

*Článek 10***Započítávání přírodních škodlivých činitelů****▼M2**

1. Na konci období 2021–2025 mohou členské státy vyjmout ze svých záznamů pro zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu emise skleníkových plynů v důsledku přírodních škodlivých činitelů, které překračují průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli v období 2001–2020, po odstranění krajních statistických hodnot (dále jen „úroveň pozadí“). Tato úroveň pozadí se vypočte v souladu s tímto článkem a přílohou VI.

▼B

- 2. Pokud členský stát použije odstavec 1:
 - a) předloží Komisi informace o úrovni pozadí pro kategorie započítávání využití půdy uvedené v odstavci 1 a o údajích a metodikách použitých v souladu s přílohou VI; a
 - b) až do roku ► **M2** 2025 ◀ vyloučí ze započítávání všechna následná pohlcení pro půdy zasažené přírodními škodlivými činiteli.

▼ B

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy VI k revizi metodiky a požadavků na informace uvedených ve zmíněné příloze s cílem zohlednit změny v pokynech IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody.

▼ M2*Článek 11***Flexibilita a správa**

1. Členský stát může využít:

a) obecnou flexibilitu stanovenou v článku 12 a

b) flexibilitu stanovenou v člancích 13 a 13b ke splnění závazku, cíle a rozpočtu stanovených v souladu s článkem 4.

Finsko může kromě možností flexibility uvedených v prvním pododstavci použít dodatečnou kompenzaci podle článku 13a.

2. Pokud některý členský stát neplní požadavky na monitorování stanovené v článku 26 nařízení (EU) 2018/1999, zakáže ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) dočasně danému členskému státu převod podle čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení nebo využití flexibility při obhospodařování lesní půdy podle článku 13 tohoto nařízení. Komise může tomuto členskému státu rovněž poskytnout dodatečnou technickou podporu.

*Článek 12***Obecná flexibilita**

1. Pokud v období 2021–2025 překročí celkové emise v některém členském státě jejich celkové pohlcení, nebo je v období 2026–2030 rozdíl mezi součtem emisí skleníkových plynů a jejich pohlcením na území členského státu a závazkem, cílem či rozpočtem stanovenými pro tento členský stát v souladu s článkem 4 tohoto nařízení kladný, a tento členský stát se rozhodl využít své flexibility a požádal o zrušení ročních emisních přidělů podle nařízení (EU) 2018/842, zohlední se množství zrušených emisních přidělů s ohledem na plnění závazku, cíle nebo rozpočtu daného členského státu stanovených v souladu s článkem 4 tohoto nařízení.

2. Pokud v období 2021–2025 překročí celkové pohlcení v některém členském státě celkové emise nebo je v období 2026–2030 rozdíl mezi součtem emisí skleníkových plynů a jejich pohlcením na území členského státu a závazkem, cílem nebo rozpočtem stanovenými pro tento členský stát v souladu s článkem 4 tohoto nařízení záporný a to po odečtení veškerého množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842, může tento členský stát převést zbývající množství

▼ M2

pohlčených emisí na jiný členský stát. Převedené množství se zohlední při posuzování plnění závazku, cíle nebo rozpočtu přijímajícího členského státu stanovených v souladu s článkem 4 tohoto nařízení.

3. Aby se zabránilo dvojímu započítávání, odečte se množství čistého pohlcení zohledněné podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842 od množství, které má daný členský stát k dispozici pro převod na jiný členský stát podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Členské státy by měly použít příjmy nebo jejich ekvivalent ve finanční hodnotě z převodů podle odstavce 2 k boji proti změně klimatu v Unii nebo ve třetích zemích. Členské státy o veškerých opatřeních přijatých v souladu s tímto odstavcem informují Komisi a tyto informace zveřejní ve snadno přístupném formátu.

5. Každý převod podle odstavce 2 může být výsledkem projektu nebo programu v oblasti omezování emisí skleníkových plynů uskutečněných v prodávajícím členském státě a zaplacených přijímajícím členským státem, pokud je vyloučeno dvojí započtení a zajištěna výsledovatelnost.

Článek 13

Flexibilita obhospodařované lesní půdy

1. Pokud jsou v období 2021–2025 v určitém členském státě celkové emise v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 při započítávání v souladu s tímto nařízením vyšší než celková pohlcení, může tento členský stát za účelem dodržení čl. 4 odst. 1 využít flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou tímto článkem.

2. Pokud je v období 2021–2025 výsledek výpočtu podle čl. 8 odst. 1 kladný, je dotčený členský stát oprávněn kompenzovat emise, které odpovídají výsledku tohoto výpočtu, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

a) členský stát do své strategie předložené podle článku 15 nařízení (EU) 2018/1999 zahrnul již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů, jakož i informace o vlivu těchto opatření na příslušné environmentální cíle, včetně ochrany biologické rozmanitosti a přizpůsobení se škodlivým přírodním činitelům a

b) celkové emise v Unii nepřesahují celková pohlcení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení v období 2021–2025.

▼ **M2**

Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlcení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce, zabránilo dvojímu započtení v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených v článku 12 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.

3. Kompenzace uvedená v odstavci 2 se může vztahovat pouze na propady započtené jako emise oproti referenční úrovni pro lesy daného členského státu a v období 2021–2025 nesmí překročit 50 % maximální výše kompenzace pro dotčený členský stát stanovené v příloze VII.

4. Členské státy předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů vypočteném podle přílohy VI a o opatřeních, která plánují přijmout ve snaze podobným dopadům v budoucnu předejít nebo je zmírnit, aby byly způsobitelné pro kompenzace zbývajících propadů započítaných jako emise oproti referenční úrovni pro lesy, a to až do plné výše kompenzace nevyužité jinými členskými státy v období 2021–2025 stanovené v příloze VII. Pokud žádost o kompenzaci překročí částku nevyužitě dostupné kompenzace, rozdělí se tato nevyužitá kompenzace mezi dotčené členské státy poměrně. Komise důkazy předložené členskými státy zveřejní.

*Článek 13a***Dodatečná kompenzace**

1. Finsko může v období 2021–2025 využít kompenzaci až do výše dodatečných 5 milionů tun ekvivalentu CO₂ započtených emisí v rámci kategorií započítávání využití půdy jako obhospodařovaná lesní půda, odlesněná půda, obhospodařovaná orná půda a obhospodařované travní porosty, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) Finsko do své strategie předložené podle článku 15 nařízení (EU) 2018/1999 zahrnuje již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů;
- b) celkové emise v Unii nepřesahují celková pohlcení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení v období 2021–2025.

Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlcení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce, zabránilo dvojímu započtení v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených v člincích 12 a 13 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.

2. Dodatečné kompenzace se omezí na:

- a) množství přesahující flexibilitu obhospodařované lesní půdy dostupnou Finsku v období 2021–2025 podle článku 13;

▼ M2

- b) emise způsobené historickou změnou z lesní půdy na jakoukoli jinou kategorii využití půdy, k níž došlo nejpozději 31. prosince 2017;
- c) množství nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4.
3. Dodatečné kompenzace nesmí být předmětem převodu podle článku 12 tohoto nařízení nebo článku 7 nařízení (EU) 2018/842.
4. Veškeré nevyužité dodatečné kompenzace z objemu 5 milionů tun ekvivalentu CO₂ uvedené v odstavci 1 se zruší.
5. Ústřední správce provádí kroky nezbytné pro účely ustanovení odst. 2 písm. a) a odstavců 3 a 4 tohoto článku v registru Unie zřízeném podle článku 40 nařízení (EU) 2018/1999 (dále jen „registr Unie“).

*Článek 13b***Mechanismus využívání půdy pro období 2026–2030**

1. V registru Unie se zřídí mechanismus využívání půdy odpovídající množství až do výše 178 milionů tun ekvivalentu CO₂ za podmínky, že bude splněn cíl Unie uvedený v čl. 4 odst. 2. Mechanismus využívání půdy je k dispozici navíc k flexibilitě stanovené v článku 12.
2. Pokud je v období 2026–2030 rozdíl, započtený a vykazovaný v souladu s tímto nařízením, mezi součtem emisí skleníkových plynů a pohlcení na území členského státu a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a odpovídajícím cílem stanoveným pro tento členský stát v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo rozpočtem stanoveným pro tento členský stát v souladu s čl. 4 odst. 4 kladný poté, co členský stát učinil vše pro to, aby zohlednil veškerá stanoviska Komise, která mu předložila v souladu s článkem 13d, může tento členský stát využít mechanismu stanoveného v tomto článku, aby splnil svůj cíl stanovený podle čl. 4 odst. 3 nebo aby sestavil svůj rozpočet v souladu s čl. 4 odst. 4.
3. Pokud je v období 2026–2030 výsledek jednoho nebo obou výpočtů podle odstavce 2 kladný, je členský stát oprávněn použít mechanismus stanovený v tomto článku ke kompenzaci čistých emisí nebo pohlcení, které se započítají jako emise oproti cíli stanovenému pro daný členský stát v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo oproti rozpočtu stanovenému pro tento členský stát v souladu s čl. 4 odst. 4, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
- a) členský stát zahrnul do svého aktualizovaného integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999 probíhající nebo plánovaná zvláštní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně posílení všech propadů a rezervoárů půdy a snížit zranitelnost půdy vůči přírodním škodlivým činitelům;

▼ M2

- b) členský stát vyčerpal možnosti flexibility dostupné podle čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení;

- c) rozdíl mezi ročním úhrnem všech emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení na území Unie a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a cílem Unie ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ čistých pohlcení je v roce 2030 záporný.

Při posuzování toho, zda byla v rámci Unie splněna podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce, zahrne Komise až 30 %, avšak nejvýše 20 Mt ekvivalentu CO₂ nevyužitého přebytku závazků členských států podle čl. 4 odst. 1 v období 2021–2025, pokud jeden nebo více členských států předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů v souladu s odstavcem 5 tohoto článku. Komise zajistí, aby členské státy zabránily dvojímu započtení, zejména při uplatňování flexibility stanovené v článku 12 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2018/842.

4. Výše kompenzace uvedené v odstavci 3 tohoto článku nesmí v období 2026–2030 překročit 50 % maximální výše kompenzace pro dotčený členský stát, stanovené v příloze VII.

5. Členské státy předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů vypočteném podle přílohy VI, aby byly způsobilé pro kompenzace čistých emisí nebo pohlcení, nebo obojího, započítaných jako emise oproti cílům stanoveným pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo oproti rozpočtu stanovenému pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 4, a to až do plné výše kompenzace pro období 2026–2030 nevyužité jinými členskými státy stanovené v příloze VII. V případě, že žádost o kompenzaci přesáhne výši nevyužité dostupné kompenzace, rozdělí se tato nevyužitá kompenzace poměrným dílem mezi dotčené členské státy.

6. Členské státy jsou oprávněny kompenzovat čisté emise nebo pohlcení, nebo obojí, započítané jako emise oproti cílům stanoveným pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo oproti rozpočtu stanovenému pro tyto členské státy v souladu s čl. 4 odst. 4, a to až do plné výše kompenzace pro období 2021–2030 nevyužité jinými členskými státy, která je stanovena v příloze VII, po zohlednění čl. 13 odst. 4 a odstavce 5 tohoto článku, za předpokladu, že tyto členské státy:

- a) vyčerply možnosti flexibility, které jsou dostupné podle čl. 12 odst. 1 a odstavců 3 a 5 tohoto článku a

- b) předložily Komisi důkazy týkající se:
 - i) dlouhodobých dopadů změny klimatu, jejichž následkem dochází k nadměrným emisím nebo oslabení propadů, které jsou mimo jejich kontrolu, nebo

▼ M2

- ii) účinků mimořádně vysokého podílu organických půd na jejich ploše obhospodařované půdy, v porovnání s průměrem Unie, který vede k nadměrným emisím, pokud lze tyto účinky přičíst postupům obhospodařování půdy využívaným před vstupem rozhodnutí č. 529/2013/EU v platnost;
- c) zahrnuly do svého aktuálního integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999 zvláštní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně posílení všech propadů a rezervoárů půdy a snížit zranitelnost půdy vůči narušení ekosystémů vyvolaných změnou klimatu.
7. Výše kompenzace uvedená v odstavci 6 nesmí pro Unii jako celek překročit 50 milionů tun ekvivalentu CO₂. V případě, že žádost o kompenzaci překročí maximální výši dostupné kompenzace, rozdělí se tato kompenzace mezi dotčené členské státy poměrně.
8. Důkazy uvedené v odst. 6 písm. b) bodě i) zahrnují kvantitativní posouzení účinků čistých emisí nebo pohlcení uvedených pro danou postiženou oblast v milionech tun ekvivalentu CO₂ a jsou založeny na srovnatelných a spolehlivých kvantitativních indexech, zeměpisně přesných údajích a nejlepších dostupných vědeckých poznatcích. Tyto indexy, údaje a poznatky musí být založeny na pozorovaných změnách pokrývajících alespoň období 2001–2025 a na vědecky přezkoumaných odhadech a pozorováních pro období 2026–2030. Tyto indexy, údaje a poznatky odrážejí související střednědobý nebo dlouhodobý vývoj klimatických podmínek relevantních pro odvětví LULUCF, jako jsou sucho, průměrné teploty, průměrné srážky, mrazové dny, doba trvání meteorologického sucha nebo deficitu půdní vláhy.
9. Důkazy uvedené v odstavci 6 písm. b) bodě ii) zahrnují odůvodnění, že podíl organické půdy na obhospodařované ploše v dotčeném členském státě přesahuje průměrný podíl Unie pro rok 2030. Důkazy zahrnují kvantitativní analýzu vykázaných emisí v milionech tun ekvivalentu CO₂ v důsledku dřívějších opatření na obhospodařovanou organickou půdu na základě přezkoumaných pozorování za období 2026–2030, srovnatelných a spolehlivých zeměpisně přesných údajů a nejlepších dostupných vědeckých poznatků, zejména o podobných lokalitách v dotčeném členském státě. Důkazy jsou rovněž doplněny popisem v současnosti prováděných politických opatření, která minimalizují negativní dopady dřívějších opatření na obhospodařovanou organickou půdu.
10. Do 12. května 2024 stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů strukturu, formát, technické podrobnosti a postup pro předkládání důkazů uvedených v odst. 6 písm. b) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 16a.
11. Komise důkazy uvedené v odst. 6 písm. b), které předložily členské státy, zveřejní a může členský stát požádat, aby, pokud se po ověření informací obdržených od členského státu domnívá, že nejsou dostatečně odůvodněné nebo jsou nepřiměřené, předložil dodatečné důkazy.

▼ **M2***Článek 13c***Správa**

Pokud Komise na základě komplexního přezkumu provedeného v roce 2032 zjistí, že s přihlédnutím k flexibilitě použité podle článků 12 a 13b není splněn rozpočet na roky 2026 až 2029 uvedený v čl. 4 odst. 4, k množství čistých emisí skleníkových plynů vykázaných členským státem v roce 2030 na následující rok se připočte množství odpovídající množství nadměrných čistých emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobené koeficientem 1,08 v souladu s opatřeními přijatými podle článku 15.

*Článek 13d***Nápravná opatření**

1. Pokud Komise ve svém ročním posouzení podle článku 29 nařízení (EU) 2018/1999 zjistí, že členský stát nedosahuje dostatečného pokroku při plnění svého cíle stanoveného v souladu s čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení, s přihlédnutím k trajektorii a rozpočtu stanoveným v souladu s čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení, jakož i k flexibilitě podle tohoto nařízení, předloží tento členský stát Komisi do tří měsíců plán nápravných opatření obsahující:

- a) podrobné vysvětlení, proč nedosahuje dostatečného pokroku;
- b) posouzení toho, jak jej finanční prostředky Unie podpořily v jeho úsilí o splnění stanoveného cíle a rozpočtu a jak hodlá tyto finanční prostředky využít k tomu, aby je naplnil;
- c) dodatečná opatření, která doplňují integrovaný vnitrostátní plán daného členského státu v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 nebo posilují jeho provádění, která přijme za účelem splnění cíle stanoveného v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo rozpočtu sestaveného v souladu s čl. 4 odst. 4 prostřednictvím vnitrostátních politik a opatření a provádění akcí Unie, spolu s podrobným posouzením plánovaných čistých pohlcení skleníkových plynů, která by z těchto opatření vyplývala, přičemž toto posouzení doplní o kvantitativní údaje, jsou-li k dispozici;
- d) přesný harmonogram provedení těchto opatření, který umožní posoudit každoroční pokrok dosažený při provádění.

Pokud členský stát zřídil vnitrostátní poradní orgán pro klima, může požádat tento orgán o radu, aby mu pomohl určit nezbytná opatření uvedená v písmenu c).

2. Při posuzování všech takových plánů nápravných opatření je Komisi nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí v souladu se svým ročním pracovním programem.

▼ M2

3. Komise může k plánům nápravných opatření předloženým podle odstavce 1 vydat stanovisko ohledně robustnosti dotčených nápravných opatření a v takovém případě tak učiní do čtyř měsíců od jejich obdržení. Dotyčný členský stát stanovisko Komise v co nejvyšší míře zohlední a může s ohledem na ně svůj plán nápravných opatření revidovat. Pokud se dotyčný členský stát stanoviskem nebo jeho podstatnou částí nezabývá, předloží Komisi odůvodnění.

4. Každý členský stát svůj plán nápravných opatření uvedený v odstavci 1 a veškerá odůvodnění uvedená v odstavci 3 zveřejní. Komise zveřejní své stanovisko uvedené v odstavci 3.

▼ B*Článek 14***Kontrola souladu****▼ M2**

1. Do 15. března 2027 pro období 2021–2025 a do 15. března 2032 pro období 2026–2030 předloží členské státy na základě ročních souborů údajů Komisi zprávu o souladu obsahující bilance celkových emisí a celkových pohlcení za příslušné období pro každou kategorii započítávání využití půdy uvedenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) až f) pro období 2021–2025 a pro každou kategorii uvedenou v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) pro období 2026–2030, a to s použitím pravidel započítávání stanovených v tomto nařízení.

Zpráva o souladu musí obsahovat posouzení:

- a) politik a opatření týkajících se možných kompromisů, a to přinejmenším i s dalšími environmentálními cíli a strategiemi Unie, jako jsou ty, které jsou uvedeny v 8. akčním programu pro životní prostředí stanoveném v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ⁽¹⁾, ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 a ve sdělení Komise ze dne 11. října 2018 o udržitelném biohospodářství pro Evropu: posílení vazby mezi hospodářstvím, společností a životním prostředím;
- b) jak členské státy zohlednily zásadu „významně nepoškozovat“ při přijímání svých politik a opatření s cílem splnit svůj cíl stanovený v souladu s čl. 4 odst. 3 nebo svůj rozpočet stanovený v souladu s čl. 4 odst. 4, a to v příslušném rozsahu;
- c) synergií mezi zmírňováním změny klimatu a přizpůsobováním se této změně, včetně politik a opatření ke snížení zranitelnosti půdy vůči přírodním škodlivým činitelům a klimatu;
- d) synergií mezi zmírňováním změny klimatu a biologickou rozmanitostí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 (Úř. věst. L 114, 12.4.2022, s. 22).

▼ M2

Zpráva o souladu musí rovněž obsahovat, v příslušných případech, podrobnosti o záměru využít flexibility podle článku 11 a související množství nebo o skutečném využití těchto flexibilit a související množství. Členské státy zprávy o souladu zveřejní podle článku 28 nařízení (EU) 2018/1999.

1a. Údaje z inventur emisí skleníkových plynů předložené každým členským státem a ověřené podle článku 38 nařízení (EU) 2018/1999 mohou být předmětem metodické úpravy ze strany Komise, pokud členské státy změnilly svou metodiku. Tyto metodické úpravy, které se provádí za účelem posouzení souladu s cílem Unie pro rok 2030, se však nesmí dotknout hodnoty čistých pohlcení ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂, která je součtem hodnot čistých pohlcení skleníkových plynů (v kilotonách ekvivalentu CO₂) členských států v roce 2030 stanovených ve sloupci D přílohy IIa nebo cílů uvedených ve sloupci C této přílohy.

1b. Členské státy, které oznámí svůj záměr využít flexibility uvedené v čl. 13b odst. 6, popíší ve zvláštních oddílech zprávy opatření přijatá ke zmírnění nebo zvrácení účinků uvedených v čl. 13b odst. 6 písm. b), jakož i pozorované a očekávané účinky těchto opatření.

1c. Komise pro účely posouzení souladu s článkem 4 provede komplexní přezkum zpráv o souladu stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Souběžně s tímto komplexním přezkumem Komise posoudí, jak byla zohledněna zásada „významně nepoškozovat“ podle odst. 1 písm. b). V této souvislosti Komise předtím než provede první posouzení, vydá pro účely tohoto nařízení pokyny k uplatňování zásady „významně nepoškozovat“.

▼ B

2. Komise provede komplexní přezkum zpráv o souladu, stanovených v odstavci 1 tohoto článku, pro účely posouzení souladu s článkem 4.

3. Komise vypracuje v roce 2027 zprávu za období 2021–2025 a v roce 2032 zprávu za období 2026–2030 týkající se celkových unijních emisí a celkových pohlcení skleníkových plynů pro každou z kategorií započítávání využití půdy uvedených v článku 2 vypočtených jako celkové vykázané emise a celkové vykázané propady za dané období s odečtením hodnoty získané vynásobením průměrných ročních vykazovaných emisí a pohlcení Unie v období 2000–2009 pěti.

4. Evropská agentura pro životní prostředí je Komisi nápomocna při uplatňování rámce pro monitorování a zajištění souladu podle tohoto článku v souladu s jejím ročním pracovním programem.

▼B*Článek 15***Registr****▼M2**

1. Za účelem doplnění tohoto nařízení přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, aby stanovila pravidla pro zaznamenávání a přesné provádění následujících operací v registru Unie:

- a) zaznamenávání množství emisí a pohlcení pro každou kategorii započítávání a vykazování využití půdy v každém členském státě;
- b) provedení jakékoli metodické úpravy podle čl. 14 odst. 1a;
- c) uplatnění flexibility uvedené v člancích 12, 13, 13a a 13b a
- d) posouzení plnění podle článku 13c.

▼B

2. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby bylo zajištěno, že nedochází k žádným nesrovnalostem.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se zpřístupňují veřejnosti.

*Článek 16***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje dnem 9. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

▼ B

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 15 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼ M2*Článek 16a***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený podle čl. 44 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1999. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 17***Přezkum**

1. Toto nařízení bude průběžně přezkoumáváno, mimo jiné s ohledem na:

- a) vývoj na mezinárodní úrovni;
- b) na úsilí vynakládané za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody a
- c) práva Unie, včetně cílů pro obnovu přírody.

Na základě zjištění zprávy vypracované podle čl. 14 odst. 3 a výsledků posouzení provedeného podle čl. 13 odst. 2 písm. b) nebo na základě ověření provedeného podle čl. 37 odst. 4a nařízení (EU) 2018/1999 Komise případně předloží návrhy, jejichž účelem bude zajistit integritu cíle Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 v souladu s čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení a příspěvku tohoto snížení k cílům Pařížské dohody.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼ M2

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději šest měsíců od prvního globálního hodnocení dohodnutého podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení. Uvedená zpráva vychází z nejnovějších dostupných údajů poskytnutých členskými státy podle nařízení (EU) 2018/1999 a z čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽¹⁾. S ohledem na nezbytné posílení snižování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v Unii a na uskutečňování sociálně spravedlivé transformace, pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie, musí zpráva v příslušných případech obsahovat:

- a) posouzení dopadů flexibilit uvedených v odstavci 11;
- b) posouzení příspěvku tohoto nařízení k cíli klimatické neutrality a průběžným cílům v oblasti klimatu stanoveným v nařízení (EU) 2021/1119;
- c) posouzení přínosu tohoto nařízení k cílům Pařížské dohody;
- d) posouzení sociálních a pracovních dopadů, včetně dopadů na rovnost žen a mužů a pracovní podmínky, které s sebou nesou povinnosti stanovené v tomto nařízení, pokud jde o kteroukoli z kategorií půdy a kterékoli odvětví, na něž se vztahuje článek 2, a to v členských státech jak na celostátní, tak na regionální úrovni;
- e) posouzení pokroku dosaženého na mezinárodní úrovni, pokud jde o pravidla, jimiž se řídí čl. 6 odst. 2 a 4 Pařížské dohody, a případně návrhy na změnu tohoto nařízení, zejména s cílem zabránit dvojímu započtení a uplatnit odpovídající úpravy;
- f) posouzení současných trendů a budoucích prognóz týkajících se emisí a pohlcování skleníkových plynů z orné půdy, travních porostů a mokřadů a regulačních možností k zajištění souladu těchto trendů a prognóz s cílem dosáhnout dlouhodobého snížení emisí skleníkových plynů ve všech odvětvích hospodářství, a to v souladu s cílem Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžnými cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119;
- g) současné trendy a budoucí prognózy týkající se emisí skleníkových plynů z následujících kategorií vykazování a regulačních možností k zajištění souladu těchto trendů a prognóz s cílem dosáhnout dlouhodobého snížení emisí skleníkových plynů ve všech odvětvích hospodářství v souladu s cílem Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžnými cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

▼ M2

- i) enterická fermentace;
- ii) hospodaření se statkovými hnojivy;
- iii) pěstování rýže;
- iv) zemědělské půdy;
- v) řízené vypalování savan;
- vi) spalování zemědělských zbytků na polích;
- vii) vápnění půd;
- viii) používání močoviny;
- ix) ostatní hnojiva obsahující uhlík;
- x) ostatní.

Uvedená zpráva případně zohlední účinky věkové struktury lesů, včetně případů, kdy jsou tyto účinky spojeny se specifickými válečnými nebo poválečnými okolnostmi, a to vědecky zpracovaným, spolehlivým a transparentním způsobem a s cílem zajistit dlouhodobou odolnost a přizpůsobivost lesů.

Uvedená zpráva může rovněž po přijetí vhodné vědecky podložené metodiky vykazování a na základě pokroku při vykazování a nejnovějších dostupných vědeckých informací posoudit proveditelnost analýzy a dopad vykazování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v dalších odvětvích, jako je pohlcování v mořském a sladkovodním prostředí, jakož i příslušné regulační možnosti.

V návaznosti na uvedenou zprávu a s přihlédnutím k tomu, že je důležité, aby každé odvětví spravedlivě přispívalo k cíli Unie v oblasti klimatické neutrality a průběžným cílům Unie v oblasti klimatu podle nařízení (EU) 2021/1119, Komise případně předloží legislativní návrhy. Tyto návrhy mohou zejména stanovit cíle Unie a členských států v oblasti emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování, přičemž náležitě zohlední případný schodek nahromaděný každým členským státem do roku 2030.

Evropský vědecký poradní výbor pro změnu klimatu zřízený podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ⁽¹⁾ (dále jen „poradní výbor“) může z vlastního podnětu poskytovat vědecké poradenství nebo vydávat zprávy o opatřeních Unie, cílech v oblasti klimatu, ročních úrovních emisí a pohlcení a možnostech flexibility podle tohoto nařízení. Komise příslušná doporučení a zprávy poradního výboru zvaží, zejména pokud se týkají budoucích opatření zaměřených na další snižování emisí a zvyšování jejich pohlcování v pododvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).

▼ **M2**

3. Do 12 měsíců od vstupu legislativního aktu týkajícího se regulačního rámce Unie pro certifikaci pohlcování uhlíku v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možných přínosech a kompromisech začlenění udržitelně získávaných výrobků, které ukládají uhlík, mají dlouhou životnost a čistý pozitivní účinek na pohlcování uhlíku, do oblasti působnosti tohoto nařízení. Zpráva posoudí, jak zohlednit přímé a nepřímé emise a pohlcování skleníkových plynů související s těmito výrobky, jako jsou emise vyplývající ze změn ve využívání půdy a následná rizika úniku souvisejících emisí, jakož i možné přínosy a kompromisy s jinými cíli Unie v oblasti životního prostředí, zejména s cíli v oblasti biologické rozmanitosti. Zpráva může případně zohlednit postup pro zahrnutí udržitelných výrobků ukládajících uhlík do oblasti působnosti tohoto nařízení, a to způsobem, který je v souladu s dalšími cíli Unie v oblasti životního prostředí, jakož i s pokyny IPCC přijatými konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody. Ke zprávě Komise může být případně připojen legislativní návrh na příslušnou změnu tohoto nařízení.

▼ **B***Článek 18***Změny nařízení (EU) č. 525/2013**

Nařízení (EU) č. 525/2013 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nové písmeno, které zní:

„da) od roku 2023 své emise a pohlcení, na něž se vztahuje článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 (*) v souladu s metodikami stanovenými v příloze IIIa tohoto nařízení;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Členský stát může požádat Komisi o udělení výjimky z písmene da) prvního pododstavce, chce-li použít jinou metodiku, než která je stanovena v příloze IIIa, pokud se požadovaného zlepšení metodiky nepodařilo dosáhnout včas tak, aby mohlo být zlepšení zohledněno v inventurách skleníkových plynů za období 2021–2030, nebo pokud by náklady na zlepšení metodiky byly v porovnání s přínosy plynoucími z jejího uplatňování za účelem zlepšení započítávání emisí a jejich pohlcování neúměrně vysoké vzhledem k malému významu emisí a jejich pohlcování z příslušných zásobníků uhlíku. Členské státy, které chtějí této výjimky využít, podají Komisi do 31. prosince 2020 odůvodněnou žádost, v níž uvedou, do kdy by zlepšení metodiky mohlo být provedeno,

▼B

nebo navrhovanou alternativní metodiku nebo obojí, a dále posouzení možných dopadů na přesnost započítávání. Komise si může vyžádat, aby jí byly v konkrétní přiměřené lhůtě předloženy doplňující informace. Shledá-li Komise, že je žádost opodstatněná, výjimku udělí. Pokud Komise žádost zamítne, své rozhodnutí odůvodní.“.

2) V čl. 13 odst. 1 písm. c) se doplňuje nový bod, který zní:

„viii) od roku 2023 informace o vnitrostátních politikách a opatřeních provedených za účelem plnění jejich povinností podle nařízení (EU) 2018/841 a informace o dalších plánovaných vnitrostátních politikách a opatřeních k omezení emisí skleníkových plynů nebo zvýšení propadů nad rámec jejich závazků podle uvedeného nařízení;“.

3) V čl. 14 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ba) od roku 2023 celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů a pohlcení, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2018/841“.

4) Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IIIA

Metodiky monitorování a vykazování podle čl. 7 odst. 1 písm. da)

Přístup č. 3: Zeměpisně přesné údaje o změnách ve využívání půdy v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Metodika úrovně přesnosti 1 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

V případě emisí a pohlcení pro zásobník uhlíku představující nejméně 25–30 % emisí nebo pohlcení v kategorii zdroje nebo propadu, jež je v národním inventurním systému členského státu upřednostněna, jelikož její odhad má významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi z hlediska absolutní úrovně emisí a pohlcení, trendů emisí a pohlcení nebo nejistoty s ohledem na emise a pohlcení v kategoriích využití půdy, alespoň metodika úrovně 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Členské státy se vybízejí, aby uplatňovaly metodiku úrovně přesnosti 3 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.“.

▼B

Článek 19

Změna rozhodnutí č. 529/2013/EU

Rozhodnutí č. 529/2013/EU se mění takto:

- 1) V čl. 3 odst. 2 se první pododstavec zrušuje.
- 2) V článku 6 se odstavec 4 zrušuje.

Článek 20

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼ B*PŘÍLOHA I*

SKLENÍKOVÉ PLYNY A ZÁSObNÍKY UHLÍKU

A. Skleníkové plyny podle článku 2:

- a) oxid uhličitý (CO₂);
- b) methan (CH₄);
- c) oxid dusný (N₂O)

Tyto skleníkové plyny se vyjadřují v tunách ekvivalentu CO₂ podle nařízení (EU) č. 525/2013.

▼ M2

B. Zásobníky uhlíku podle čl. 5 odst. 4:

- a) živá biomasa;
- b) odpad ⁽¹⁾;
- c) mrtvá dřevní hmota¹;
- d) neživá organická hmota ⁽²⁾;
- e) minerální půdy;
- f) organické půdy;
- g) výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“.

⁽¹⁾ Vztahuje se pouze na zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu.

⁽²⁾ Vztahuje se pouze na odlesněnou půdu, obhospodařovanou ornou půdu, obhospodařované travní porosty a obhospodařované mokřady.

▼ **B**

PŘÍLOHA II

PARAMETRY PRO MINIMÁLNÍ HODNOTY PRO VELIKOST PLOCHY, KORUNOVÝ ZÁPOJ STROMŮ
A VÝŠKU STROMŮ

Členský stát	Plocha (ha)	Korunový zápoj stromů (%)	Výška stromu (m)
Belgie	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Německo	0,1	10	5
Estonsko	0,5	30	2
Irsko	0,1	20	5
Řecko	0,3	25	2
▼ M2 Španělsko	1,0	20 Po předložení inventury skleníkových plynů v roce 2028: 10	3
▼ B			
Francie	0,5	10	5
Chorvatsko	0,1	10	2
Itálie	0,5	10	5
Kypr	0,3	10	5
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Lucembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nizozemsko	0,5	20	5
Rakousko	0,05	30	2
Polsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
▼ M2			
Slovinsko	0,25	10	5
▼ B			
Slovensko	0,3	20	5
▼ M2			
Finsko	0,25	10	5
▼ B			
Švédsko	0,5	10	5
▼ M2			

▼ M2

PŘÍLOHA IIa

Cíl Unie (sloupec D), průměrné údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (sloupec B) a vnitrostátní cíle členských států (sloupec C) podle čl. 4 odst. 3, jichž má být dosaženo do roku 2030

A	B	C	D
Členský stát	Průměrné údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) předložené v roce 2020	Cíle členských států na rok 2030 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂)	Hodnota čistého pohlcení skleníkových plynů (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) v roce 2030 předložená v roce 2020 (sloupec B a C)
Belgie	- 1 032	- 320	- 1 352
Bulharsko	- 8 554	- 1 163	- 9 718
Česká republika	- 401	- 827	- 1 228
Dánsko	5 779	- 441	5 338
Německo	- 27 089	- 3 751	- 30 840
Estonsko	- 2 112	- 434	- 2 545
Irsko	4 354	- 626	3 728
Řecko	- 3 219	- 1 154	- 4 373
Španělsko	- 38 326	- 5 309	- 43 635
Francie	- 27 353	- 6 693	- 34 046
Chorvatsko	- 4 933	- 593	- 5 527
Itálie	- 32 599	- 3 158	- 35 758
Kypr	- 289	- 63	- 352
Lotyšsko	- 6	- 639	- 644
Litva	- 3 972	- 661	- 4 633
Lucembursko	- 376	- 27	- 403
Maďarsko	- 4 791	- 934	- 5 724
Malta	4	- 2	2
Nizozemsko	4 958	- 435	4 523
Rakousko	- 4 771	- 879	- 5 650
Polsko	- 34 820	- 3 278	- 38 098
Portugalsko	- 390	- 968	- 1 358
Rumunsko	- 23 285	- 2 380	- 25 665
Slovinsko	67	- 212	- 146
Slovensko	- 6 317	- 504	- 6 821
Finsko	- 14 865	- 2 889	- 17 754
Švédsko	- 43 366	- 3 955	- 47 321
EU 27 / Unie	- 267 704	- 42 296	- 310 000

▼ **B**

PŘÍLOHA III

REFERENČNÍ ROKY NEBO OBDOBÍ PRO ÚČELY VÝPOČTU STROPU PODLE ČL. 8 Odst. 2

Členský stát	Referenční rok/období
Belgie	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Německo	1990
Estonsko	1990
Irsko	1990
Řecko	1990
Španělsko	1990
Francie	1990
Chorvatsko	1990
Itálie	1990
Kypr	1990
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Lucembursko	1990
Maďarsko	1985–87
Malta	1990
Nizozemsko	1990
Rakousko	1990
Polsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Finsko	1990
Švédsko	1990

▼ **M2**

PŘÍLOHA IV

VNITROSTÁTNÍ PLÁN ZAPOČÍTÁVÁNÍ PRO LESNICTVÍ OBSAHUJÍCÍ
REFERENČNÍ ÚROVEŇ PRO LESY STANOVENOU PRO DANÝ
ČLENSKÝ STÁT

A. Kritéria a pokyny pro určení referenční úrovně pro lesy

Referenční úroveň členského státu pro lesy se určí podle těchto kritérií:

- a) referenční úroveň musí být v souladu s cílem týkajícím se dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů ve druhé polovině tohoto století, včetně posílení potenciálního pohlcování stárnoucími lesními porosty, které jinak mohou vykazovat postupně se snižující propady;
- b) referenční úroveň zajistí, aby byla ze započítávání vyloučena pouhá existence zásob uhlíku;
- c) referenční úroveň by měla zajistit spolehlivé a důvěryhodné započítávání, aby bylo zaručeno, že jsou řádně započteny emise a pohlcení v důsledku používání biomasy;
- d) referenční úroveň musí zahrnovat zásobník uhlíku výrobků z vytěženého dřeva a umožnit tak srovnání mezi předpokladem týkajícím se okamžité oxidace a uplatněním funkce rozkladu prvního řádu a hodnot poločasu rozkladu;
- e) předpokládá se konstantní poměr mezi využíváním lesní biomasy v pevném stavu a energetickým využíváním lesní biomasy, jak je doloženo v období 2000–2009;
- f) referenční úroveň by měla být v souladu s cílem spočívajícím v přispění k zachování biologické rozmanitosti a udržitelnému využívání přírodních zdrojů, jak je stanoveno ve strategii EU v oblasti lesnictví, vnitrostátních politikách členských států v oblasti lesnictví a strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti;
- g) referenční úroveň musí být v souladu s národními odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů vykázanými podle nařízení (EU) č. 525/2013;
- h) referenční úroveň musí být v souladu s inventurami skleníkových plynů a příslušnými historickými údaji a jsou posouzeny na základě transparentních, úplných, konzistentních, srovnatelných a přesných informací. Model použitý k sestavení referenční úrovně musí být schopen reprodukovat historické údaje z národní inventury skleníkových plynů.

B. Prvky vnitrostátního plánu započítávání pro lesnictví

Vnitrostátní plán započítávání pro lesnictví předložený podle článku 8 musí obsahovat tyto prvky:

- a) obecný popis sestavení referenční úrovně pro lesy a popis toho, jak byla zohledněna kritéria stanovená v tomto nařízení;
- b) určení zásobníků uhlíku a skleníkových plynů, které byly zahrnuty do referenční úrovně pro lesy, důvody nezahrnutí určitého zásobníku uhlíku při stanovení referenční úrovně pro lesy a prokázání souladu mezi zásobníky uhlíku zahrnutými do referenční úrovně pro lesy;

▼ B

- c) popis přístupů, metod a modelů, včetně kvantitativních informací, které byly použity při stanovení referenční úrovně pro lesy, a to v souladu s poslední předloženou zprávou o národní inventuře a popis dokumentace o udržitelných postupech a intenzitě obhospodařování lesů, jakož i o přijatých politikách na vnitrostátní úrovni;
- d) informace ohledně toho, jak se má na základě různých scénářů politiky podle očekávání vyvíjet míra těžby;
- e) popis toho, jak byly při stanovení referenční úrovně pro lesy zohledněny jednotlivé níže uvedené prvky:
- i) obhospodařovaná plocha lesů;
 - ii) emise a pohlcení z lesů a výrobků z vytěženého dřeva podle inventur skleníkových plynů a příslušných historických údajů;
 - iii) charakteristika lesů, včetně dynamických charakteristických znaků lesů souvisejících s věkem, přírůstků, délky střídání a jiných informací o činnostech v rámci obhospodařování lesů podle scénáře bez opatření;
 - iv) historická a budoucí míra těžby v rozčlenění na energetické a neenergetické účely.

▼ M1**C. Referenční úrovně pro lesy, které mají členské státy uplatňovat v období 2021–2025**

Členský stát	Referenční úroveň pro lesy pro období 2021–2025 v tunách ekvivalentu CO ₂ ročně
Belgie	– 1 369 009
Bulharsko	– 5 105 986
Česká republika	– 6 137 189
Dánsko	+ 354 000
Německo	– 34 366 906
Estonsko	– 1 750 000
Irsko	+ 112 670
Řecko	– 2 337 640
Španělsko	– 32 833 000
Francie	– 55 399 290
Chorvatsko	– 4 368 000
Itálie	– 19 656 100
Kypr	– 155 779
Lotyšsko	– 1 709 000
Litva	– 5 164 640

▼ **M1**

Členský stát	Referenční úroveň pro lesy pro období 2021–2025 v tunách ekvivalentu CO ₂ ročně
Lucembursko	– 426 000
Maďarsko	– 48 000
Malta	– 38
Nizozemsko	– 1 531 397
Rakousko	– 4 533 000
Polsko	– 28 400 000
Portugalsko	– 11 165 000
Rumunsko	– 24 068 200
Slovinsko	– 3 270 200
Slovensko	– 4 827 630
Finsko	– 29 386 695
Švédsko	– 38 721 000

▼ **M2**

PŘÍLOHA V

FUNKCE ROZKLADU PRVNÍHO ŘÁDU, METODIKY A VÝCHOZÍ HODNOTY POLOČASU ROZKLADU PRO VÝROBKU Z VYTĚŽENÉHO DŘEVA

Metodické otázky

- Nelze-li rozlišovat mezi výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“, může se členský stát rozhodnout, že výrobky z vytěženého dřeva započítá na základě předpokladu, že ke všem emisím a pohlcením došlo na obhospodařované lesní půdě.
- Výrobky z vytěženého dřeva na skládkách pevného odpadu a výrobky z vytěženého dřeva, které byly vytěženy pro energetické účely, se započítají na základě okamžité oxidace.
- Dovážející členský stát nezapočítá dovážené výrobky z vytěženého dřeva, a to bez ohledu na jejich původ („produkční přístup“).
- V případě vyvážených výrobků z vytěženého dřeva se údaji specifickými pro danou zemi rozumějí hodnoty poločasu rozkladu specifické pro danou zemi a využití výrobků z vytěženého dřeva v dovážející zemi.
- Hodnoty poločasu rozkladu pro výrobky z vytěženého dřeva uváděné na trh v Unii specifické pro danou zemi by se neměly odchylovat od hodnot použitých dovážejícím členským státem.
- Výhradně pro informační účely mohou členské státy do předkládaných údajů zahrnout údaje o poměrném množství dřeva použitého pro energetické účely, jež bylo dovezeno ze zemí mimo Unii, a země původu tohoto dřeva.

Členské státy mohou místo metodik a výchozích hodnot poločasu rozkladu uvedených v této příloze použít metodiky a hodnoty poločasu rozkladu specifické pro jednotlivé země za předpokladu, že tyto metodiky a hodnoty jsou stanoveny na základě transparentních a ověřitelných údajů a že použité metodiky jsou přinejmenším stejně podrobné a přesné jako metodiky uvedené v této příloze.

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu:

Poločasem rozkladu se rozumí počet let, jenž je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty.

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu jsou:

- a) 2 roky pro papír;
- b) 25 let pro dřevěné desky;
- c) 35 let pro řezivo.

Členské státy mohou určit dřevěné výrobky, včetně kůry, v rámci kategorií uvedených výše v bodech a), b) a c) na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, za předpokladu, že dostupné údaje jsou transparentní a ověřitelné. Členské státy mohou rovněž použít podkategorie kterékoli z uvedených kategorií, jež jsou specifické pro danou zemi.

▼ B*PŘÍLOHA VI*

VÝPOČET ÚROVNÍ POZADÍ PRO PŘÍRODNÍ ŠKODLIVÉ ČINITELE

1. Pro výpočet úrovně pozadí jsou poskytnuty tyto informace:

- a) historické úrovně emisí způsobených přírodními škodlivými činiteli;
- b) typy přírodních škodlivých činitelů zahrnutých do odhadu;

▼ M2

- c) odhady celkových ročních emisí pro tyto typy přírodních škodlivých činitelů na období 2001–2020, a to podle kategorií započítávání využití půdy pro období 2021–2025 a podle kategorií vykazování využití půdy pro období 2026–2030;

▼ B

- d) doložení konzistentnosti časové řady ve všech relevantních parametrech, včetně minimální plochy, metodik odhadu emisí, pokrytí zásobníků uhlíku a plynů.

2. Úroveň pozadí se vypočítá jako průměr časové řady 2001–2020 s výjimkou všech roků, v nichž byly zaznamenány abnormální úrovně emisí, tj. s výjimkou všech krajních statistických hodnot. Určování krajních statistických hodnot se provádí takto:

- a) vypočte se hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka celé časové řady 2001–2020;
- b) z časové řady se vyjmou všechny roky, v nichž roční emise překračují dvojnásobek směrodatné odchylky od průměru;
- c) znovu se vypočte hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka časové řady 2001–2020 bez roků, jež byly vyloučeny v kroku podle písmene b);
- d) kroky podle písmen b) a c) se opakují, dokud nenastane situace, kdy již nelze žádné krajní hodnoty identifikovat.

▼ M2

3. Po výpočtu úrovně pozadí podle bodu 2 této přílohy může být podle článku 10 vyloučeno množství emisí, které v příslušném konkrétním roce období 2021–2025 v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodávaná lesní půda“, jak jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, překračuje úroveň pozadí s připočtením rozpětí. Rozpětí se rovná míře pravděpodobnosti 95 %.

4. Podle článku 10 nejsou vyloučeny tyto emise:

- a) emise plynoucí z činností těžby a nahodilé těžby, které na půdě proběhly po výskytu přírodních škodlivých činitelů;
- b) emise plynoucí z řízeného vypalování, které na půdě proběhlo v kterémkoli roce období 2021–2025;
- c) emise v případě půdy, jež byla podrobena odlesňování po výskytu přírodních škodlivých činitelů.

▼ B

5. Požadavky na informace podle čl. 10 odst. 2 zahrnují toto:

▼ M2

- _____
- b) důkazy, že po zbytek období 2021–2025 na půdě, jež byla zasažena přírodními škodlivými činiteli a v jejímž případě byly emise ze započítávání vyloučeny, neproběhlo odlesňování;
 - c) popis ověřitelných metod a kritérií, jež budou použity pro identifikaci odlesnění na takové půdě v nadcházejících letech období 2021–2025.
- _____

6. Požadavky na informace podle čl. 10 odst. 2 a články 13 a 13b zahrnují následující:

- a) identifikaci veškerých půdních ploch zasažených přírodními škodlivými činiteli v příslušném konkrétním roce, včetně jejich geografické polohy, období a typů přírodních škodlivých činitelů;
- b) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl s cílem zabránit dopadům těchto přírodních škodlivých činitelů nebo je omezit;
- c) pokud je to možné, popis opatření, která členský stát podnikl za účelem sanace půdy zasažené těmito přírodními škodlivými činiteli.

▼ **B**

PŘÍLOHA VII

MAXIMÁLNÍ VÝŠE KOMPENZACE DOSTUPNÉ V RÁMCI FLEXIBILITY OBHOSPODAŘOVANÉ LESNÍ PŮDY UVEDENÉ V ČL. 13 ODST. 3 PÍSM. B)

Členský stát	Vykazovaná průměrná pohlcení pomocí propadů z lesní půdy pro období 2000–2009 v milionech tun ekvivalentu CO ₂ ročně	Mezní hodnota kompenzace vyjádřená v milionech tun ekvivalentu CO ₂ pro období 2021–2030
Belgie	– 3,61	– 2,2
Bulharsko	– 9,31	– 5,6
Česká republika	– 5,14	– 3,1
Dánsko	– 0,56	– 0,1
Německo	– 45,94	– 27,6
Estonsko	– 3,07	– 9,8
Irsko	– 0,85	– 0,2
Řecko	– 1,75	– 1,0
Španělsko	– 26,51	– 15,9
Francie	– 51,23	– 61,5
Chorvatsko	– 8,04	– 9,6
Itálie	– 24,17	– 14,5
Kypr	– 0,15	– 0,03
Lotyšsko	– 8,01	– 25,6
Litva	– 5,71	– 3,4
Lucembursko	– 0,49	– 0,3
Maďarsko	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Nizozemsko	– 1,72	– 0,3
Rakousko	– 5,34	– 17,1
Polsko	– 37,50	– 22,5
Portugalsko	– 5,13	– 6,2
Rumunsko	– 22,34	– 13,4
Slovinsko	– 5,38	– 17,2
Slovensko	– 5,42	– 6,5
Finsko	– 36,79	– 44,1
Švédsko	– 39,55	– 47,5

▼ **M2**